

Men, idet jeg saaledes er blandt dem, som visse en ny Communallov, saa er jeg dog ikke iblandt dem, som ansee det for absolut fornødent, at en ny Communallov fremmes for enhver Britis og paa hvillensomhelst Betingelse endnu i Aar; thi jeg har den fulde Tillid til vor Regjering, at den, saa hurtigt! som det er muligt for den at blive færdig med dette vigtige Arbejde, ogsaa vil forelægge os et Udkast til Loven. (Ja! Ja!) Gøt er at faae en ny Communallov, men et Andet er at faae en Communallov, som virkelig tilfredsstiller Folket i det Hele, som passer til vore Forhold, og som vi trygt og sikkert uden Fare, saavel for Communerne som for Staten i det Hele, tør bringe i Anvendelse. Jeg skal afholde mig fra at bedømme det foreliggende Forslag, thi jeg troer, at dette allerede tilstrækkeligt er skeet fra flere Sider; men jeg vil dog ved denne Leilighed tillade mig at udhøve, at jeg troer, man maa være meget varlig med at give Valgretten og Valgbarheden i Communerne et altfor stort Spillerum, thi jeg troer virkelig, at man derved lettelig kunde affødemme Fare for Communerne selv. Man maa sikke de Mænd, som bære de communale Byrder, og som udrede den væsentligste Deel af Communeafgifterne, Stemme i Communens Anliggender; man maa søge at fjerne og forebygge de Ulemper, som kunde være forbundne med, at netop de Mænd, som aldeles Intet svare, eller dog idetmindste svare meget Uvæsentligt til Communerne, at disse skulde faae den afgjørende Indflydelse paa Communens Anliggender (Hør!). Jeg skal ikke her opholde mig ved de foreslaaede Landskreds, thi jeg troer, at det allerede fra flere Sider tilstrækkeligt er vist hvilk Ulemper, navnlig den foreslaaede Jyllandskreds, vil give Anledning til (Ja!). Kunde man ikke fra Regjeringens Side vente et Forslag til en Communallov, ja, saa var det en anden Sag, da stillede Sagen sig anderledes for mig, da vilde jeg med stor Fornøjelse stemme for, at dette Forslag, som foreligger, gik til videre Behandling; thi da burde man bestræbe sig for, Enhver især, at amendere og forbedre Forslaget saaledes, at det dog kunde blive saa nogenlunde godt; men, da vi vist kunne være temmelig sikke paa og overbeviste om, at Regjeringen vil forelægge et

Forslag (Flere Stemmer: Hørnaar!), saa vil idetmindste jeg for mit Vedkommende stemme imod, at nærværende Lovforslag gaaer videre, og at vi befatte os mere med det.

Hvad jeg her har udtalt, er nærmest skeet, for at motivere min Stemmegivning i denne Sag.

Sjæberning: Jeg har ogsaa hørt til dem, der ventede Noget fra Regjeringen, jeg har hørt til dem indtil for 3 Dvarteer siden; da talte den ærede Indenrigsminister, men siden jeg har hørt ham, har jeg tabt Forventningen (Hør!). Jeg har ventet det saameget, at jeg, saameget det stod i min Magt, formaade min ærede Ven bag mig, til at holde ethvert somhelst Forslag i den Retning tilbage; selv, da han var skreden til at gjøre en Forespørgsel, tænkte jeg endnu, at Tiden ikke skulde være kommen, men allerede Svaret dengang gjorde mig tvivlraadig. I dag var jeg fattet paa at høre saadanne Udtalelser fra det ærede Ministerium, at jeg kunde have vendt mig om til min ærede Ven og formaaet ham til endnu paa dette Trin at holde sit Forslag tilbage; men nu derimod, da jeg har hørt, at den ærede Minister ikke vil ile, for ikke at overile sig, og at han ikke røper, at man kan ile, uden at overile sig, vil jeg opfordre Enhver til at staffe ham den nye Spores Fornemmelse, som maa ligge i, at dette Forslag gaaer til anden Behandling. Jeg vil stemme for, at det gaaer til 2den Behandling, langt mindre fordi jeg haaber paa, at det skal naae en endelig Anslagelse her i Thinget — skøndt jeg heller ikke skal opgive dette Haab — end fordi jeg haaber, at Ministeriet deri engang maa see, at Grundloven maa læses anderledes, end den ærede Indenrigsminister har sagt os, at han læste den; deri ligger den Forskjellighed, som er imellem os, det fremhævede jeg allerede forrige Gang, at vi blive ved at læse Grundloven, som den er givet, men at andre Mænd forsøge efterhaanden at læse den lidt anderledes, saavidt det er muligt. Jeg gjør dermed ingen Bebreidelse, Enhver læser med sit Tungemaal, men jeg har Lov til at klage over Tungemaal. Den ærede Minister behandlede Forslaget eller Forespørgselen med Staanfæl, troer jeg vist han sagde Indenrigsministeren: